

Universitätsbibliothek Paderborn

Biennii Peripatetici

Complectens Quæstiones Logicales Una Cum Institutionibus Dialecticis Ad
Antiquorum Recentiorumque Mentem Resolutas, Nec Non Juxta Modernam
Scholarum Peripateticarum Methodum Elaboratas & Explicatas

Kretz, Marquard

Heripoli, 1749

§. 1. Quid sit veritas, quid Falsitas?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52248](#)

cum objecto; Hæc verò est propositionis ab objecto difformitas. Quamvis autem agendum hinc tantum foret de veritate, & falsitate propositionis; non tamen absque utilitate fore judicabam, si, quæcunque de veritate & falsitate in logica dicenda veniunt, huc transferrem; ita tamen, ut plurima principalius de judicio intelligantur. Discutiam proinde hic *primo*, quid physicè, quid metaphysicè veritas sit, quid falsitas? *Secundo*, An actui sit essentialis? *Tertio*, an suscipiat magis, & minus? *Quarto* an actus semel verus transire in falsum possit? *Quinto*, quæ sint regulæ ad dignoscendam veritatem in propositione reluentem?

§. I.

Quid sit Veritas, quid Falsitas?

485. *Dico*, Veritas formalis in concreto, & physicè spectata est ipse actus connotans objectum sic se habens, ut ille enuntiat. Est hæc doctrina conformis menti D. Augustini, qui lib. de vera religione cap. 36. ita scribit: *Cui manifestum est falsitatem esse, quā id putatur esse, quod non est; intelligit eam esse veritatem, quæ ostendit id, quod est.* Idem asserit Aristoteles, qui in post-prædicamentis, ita habet: *Ex eo, quod res est, vel non est, propositio vera, vel falsa est.* Ex his advertes, quod Veritas formalis, quæ etiam logica dicitur, sit relatio, & quidem prædicamentalis. *Relatio* est, quia omne conforme aliqui conforme est. *Prædicamentalis* autem est,

F f 4 quia

quia actum denominari verum, actu cuiusque est contingens. *Fundamentum* hujus relationis est actus. *Ratio fundandi* est repræsentatio objecti, sic se habentis. *Terminus* est ipsum objectum, cui actus est conformis. *Formarelativa* est conformitas actus cum objecto, ut est in se; in hac consistit veritas, si in abstracto, & metaphysicè spectetur. Ex his colliges, de veritate formali haud aliter differendum esse, quam supra in art. 5. *de Prædicamentis*, locuti sumus de relatione. Quod de veritate hactenùs dictum est, hoc ipsum de falsitate cum proportione statuendum.

486. *Obj.* Terminus sæpè non existit, & tamen propositio vera est; ergo veritas non est relatio prædicamentalis; hæc enim requirit terminum actu existentem. *Prob. Ant.* Plures propositiones de præterito veræ sunt, & tamen earum terminus non existit; ergo. *R. D. Ant.* Et tamen terminus non existit realiter physicè, & pro nunc. *C.* Non existit objectivè & protunc. *N.* Nimirūm terminus in propositione de præsenti actu existit; in propositione autem de præterito existit pro tempore præterito, pro quo propositio enuntiat. *Inst. I.* Denominatio veri est denominatio extrinseca; ergo veritas physicè non consistit in actu. *Prob. Ant.* Denominatio veri habetur à forma extrinseca, scilicet à sic se habentia objecti; ergo. *R. N. utrumque Ant.* Nam denominatio veri non est à sic se habentia objecti; sed à conformitate actus cum objecto sic se habente. Hæc autem conformitas

tas

tas posito aliquo extrinseco resultat, & recipi-
tur in ipso actu. *Inst. 2.* Actus judicij essentia-
liter repräsentat objectum; ergo non dicit præ-
dicamentalem duntaxat relationem ad objectum.
R. D. Ant. Essentialiter repräsentat objectum
repräsentationis, & simpliciter. *C.* Objectum
verificationis, & ut est in se. *N.* *Inst. 3.* Si
filius non existat actu, & physicè, etiam non
existit relatio paternitatis; ergo nec existit rela-
tio veritatis, si objectum non existat actu. *R. N.*
Conf. Disp. est. Quia relatio paternitatis est rela-
tio physica & realis, qua Pater refertur ad fi-
lium à se genitum, sic autem referri non potest,
nisi filius existat. Econtra relatio veritatis est
relatio intentionalis, & conformitatis cum ob-
jecto, quæ haberi potest, etsi terminus, sive
objectum actu physicè non existat. Nam actum
esse conformem objecto, nihil aliud est, quam
actum repräsentare objectum sicuti est, quod
fieri nihil implicat, etsi objectum actu physicè
non detur; alioquin nulla daretur veritas de
præterito, vel futuro. *Inst. 4.* Dum dico: *Chi-
mæra implicat*, actus est verus, & tamen ob-
jectum ejus nequidem objectivè existit; ergo. *R.*
D. Ant. Objectum non existit, objectivè, ut ali-
quid reale. *C.* ut aliquid per fictionem apprehen-
sum, & repräsentatum. *N.* *Inst. 5.* Objectum est
sæpè divinum, & corporeum, actus verus autem
est humanus, & spiritualis; ergo non requiritur,
ut actus verus sit conformis objecto. *R. D. Conf.*
Ut sit conformis objecto physicè, & in essendo. *C.*
ut sit conformis intentionaliter, & in repræsen-
tando.

tando. N. Sicut necesse non est, ut actus repræsentans *animal*, quoad suam entitatem sit animal; ita nec requiritur, ut actus repræsentans infinitum, aut divinum, sit entitativè infinitus, & divinus; quandoquidem veritas formalis non est conformitas physica, sed intentionalis, sive in repræsentando.

§. II.

An Veritas actui essentialis?

487. *Nota.* Quæstio hic non est de veritate radicali, quæ est perfectio actus, vi cuius ipse exigit esse verus, vel ratione principii indefectibilis, ut sit in actibus supernaturalibus & divinis; vel ratione objecti immutabilis, ut sit in his actibus: *Deus existit.* *Homo est animal rationale* &c. sed status quæstionis est de actibus iis, qui sunt à principio ad verum, & falsum indiferente, & præcipue circa objectum contingens, ac mutabile; an scilicet his veritas formalis, & actualis ita intrinseca, & essentialis sit, ut propter exigentiam suam intrinsecam falsi esse non potuerint?

488. *Dico.* Veritas actui non est essentialis. *Ratio est:* Quia veritas actui secundum se sumptu adesse potest, vel abesse, salvâ ejus essentiâ. Nam hic actus: *Sultanus dormit*, ex supposito verus, potuisset elici tunc, quando *Sultanus non dormiebat*, quo casu fuisset falsus. Ergo. Hæc conclusio de veritate formalis non tantum tenet in iis actibus, qui objectum contingens habent,

&